

dosarul nr.2ra-1915/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (C. Valah)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Simciuc, I. Țurcan, I. Cotruță)

ÎNCHEIERE

28 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Nunu Svetlana,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Nunu Svetlana împotriva Asociației Coproprietarilor în Condominiu nr.53/435 cu privire la înlăturarea obstacolelor prin demontarea mecanismului de închidere/deschidere a porții de la intrarea în curtea blocului locativ și recuperarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 21 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins apelul depus de Nunu Svetlana și s-a menținut hotărârea din 27 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă:

La 03 martie 2017, Nunu Svetlana a depus cerere de chemare în judecată împotriva Asociației Coproprietarilor în Condominiu nr.53/435, cu privire la obligarea înlăturării obstacolelor în folosirea curții comune a blocului locativ și asigurarea accesului cu automobilul prin demontarea mecanismului de închidere/deschidere a porții de la intrarea în curtea blocului locativ de peXXXXX, ca fiind instalat ilegal și recuperarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că este proprietara apartamentului nr. XXXXX mun. Chișinău, în baza contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată nrXXXXX.

La 27 ianuarie 2015, Asociația Coproprietarilor în Condominiu nr.53/435 a instalat un mecanism de închidere/deschidere cu telecomandă de la distanță a porții de la intrarea/ieșirea în curtea blocului locativ.

A notat reclamanta că la cererea înaintată pârâtei pentru a-i elibera telecomanda de la poartă, i s-a refuzat fiindu-i reproșat că nu a achitat suma de 1500 de lei pentru poartă și 25 de euro pentru buton.

Prin urmare, reclamanta a solicitat eliberarea actelor ce au stat la baza instalării porții, precum și justificarea cheltuielilor pretinse, însă pârâta i-a refuzat îndeplinirea cerințelor.

Astfel, în data de 08 iunie 2015, a depus o cerere de chemare în judecată, prin care a solicitat obligarea pârâtei să-i elibereze copiile autentificate a actelor ce justifică impunerea plăților respective, precum și eliberarea copiei procesului-verbal de recepție a lucrărilor, ordinului de numire a responsabilului de tehnica securității și a contractului de deservire a echipamentelor cu compania specializată, care prin decizia din 18 mai 2016 a Curții de Apel Chișinău, rămasă irevocabilă, s-a admis în sensul invocat.

Însă, din momentul emiterii deciziei din 18 mai 2016 a Curții de Apel Chișinău au trecut mult timp, iar pârâta așa și nu a executat-o, reclamanta fiind pusă în imposibilitate de a intra cu automobilul în curtea blocului locativ.

Prin cererea prealabilă depusă în data de 14 ianuarie 2017, a solicitat reclamanta demontarea mecanismului de închidere/deschidere a porții de la intrarea în curtea blocului locativ de pe str.XXXXX, ca fiind instalat ilegal și înlăturarea obstacolelor în folosirea curții comune a blocului locativ de pe aceeași adresă, însă prin răspunsul din 30 ianuarie 2017, i s-a refuzat în satisfacerea cerințelor pe motiv că decizia de montare a mecanismului de închidere/deschidere automată a porții a fost luată de către majoritatea locatarilor blocului locativ la adunarea generală extraordinară din 27 ianuarie 2015.

A notat reclamanta că la adunarea generală extraordinară a membrilor asociației din 27 ianuarie 2015 nu a participat și nu a dat nici într-un mod acordul la instalarea mecanismului de închidere/deschidere automată a porții de la intrarea în curtea blocului locativ.

În această ordine de idei, a concluzionat reclamanta că, în lipsa acordului ei, Asociația Coproprietarilor în Condominiu nr.53/435 a instalat la poarta de la intrarea comună a blocului locativ mecanismul de închidere/deschidere automată a porții, care-i creează impedimente în accesul liber cu automobilul în curtea blocului.

În drept, și-a întemeiat cererea de chemare în judecată pe prevederile art. 166-167, 94, 96 din Codul de procedură civilă, art.346, 347, 356, 376 din Cod civil și Legea condominiului nr.913 din 30 martie 2000.

Prin hotărârea din 27 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 21 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Nunu Svetlana și s-a menținut hotărârea din 27 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

În consolidarea soluțiilor sale, instanțele de judecată au reținut că chestiunea privind instalarea porților metalice a fost o decizie colectivă pentru care majoritatea locatarilor prezenți la adunarea extraordinară a membrilor Asociației Coproprietarilor în Condominiu nr.53/435 au votat pozitiv, fiind eliberată de administrația publică locală autorizarea privind instalarea porților metalice și prescripția nr.19 din 16 februarie 2015. Totodată, instanțele de judecată au conchis că argumentele invocate de către Nunu Svetlana în susținerea acțiunii sunt neîntemeiate și se combat prin probele prezente la materialele cauzei.

La 10 iulie 2018, Nunu Svetlana a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și a deciziei din 21 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care acțiunea înaintată să fie admisă.

În susținerea cererii de recurs, recurenta a invocat aplicarea eronată a normelor

de drept material și procedural, reiterând totodată și circumstanțe expuse în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel.

A notat că toți membrii asociației, dispun de drepturi egale în folosirea terenului din curtea blocului, însă pârâta neîntemeiat a limitat accesul în curtea blocului de locuit prin impunerea unor plăți, și fără a prezenta actele ce le-ar justifica.

Recurenta a menționat că pârâta este obligată să asigure respectarea intereselor tuturor membrilor asociației la stabilirea condițiilor și modului de folosire a proprietății comune, iar cheltuielile pentru întreținerea și reparația bunurilor comune în condominiu, urmează a fi justificate.

Totodată, a indicat că la examinarea cererii de apel, instanța a admis încălcarea normelor de drept procedural prin faptul că nu i s-a comunicat data și ora examinării apelului, fapt ce i-a îngădit recurentei posibilitatea de a se expune asupra apelului depus.

Mai mult decât atât, Curtea de Apel Chișinău a încălcat principiul egalității părților în drepturile procedurale, prevăzut de art. 26, alin. (4) din Codul de procedură civilă, întrucât a împiedicat apelanta de a-și susține poziția, și de a clarifica unele aspect importante ale cauzei, ceea ce a defavorizat-o în raport cu intimata.

Prin referința depusă la 24 august 2018, Asociația Coproprietarilor în Condominiu nr.53/435 a menționat că recursul înaintat de Nunu Svetlana, conține obiecțiile de fapt și de drept care deja au constituit obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare, temei din care a solicitat a fi considerat inadmisibil.

Instanța de recurs constată că, decizia din data de 21 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost recepționată de către recurentă la 10 mai 2018 (f.d. 169). Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 din Codul de procedură civilă, consideră recursul depus la data de 10 iulie 2018, în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Argumentele recurente precum că, instanțele de judecată eronat au aplicat normele de drept material se resping, deoarece circumstanțele cauzei au fost determinate de prima instanță și de instanța de apel și apreciate corect de instanța de apel cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenta nu a invocat nici un argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol completul reține că, recursul declarat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă că, prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce recurenta a avut posibilitatea de a fi auzită de prima instanță și de instanța de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, recurentei i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele

prezentate, a aplicat și a interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Nunu Svetlana, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Nunu Svetlana împotriva Asociației Coproprietarilor în Condominiu nr.53/435 cu privire la înlăturarea obstacolelor prin demontarea mecanismului de închidere/deschidere a porții de la intrarea în curtea blocului locativ și recuperarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 21 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan